

Løven og de tre oksene

En fortelling fra Somalia

Лев та три воли

оповідання зі Сомалі

Колись давно у Сомалі був великий і красивий ліс. Посеред лісу, між високими деревами, була зелена широка рівнина, по якій текла річка. Там жили три воли: білий віл, чорний віл і бурий віл. Вони були найкращими друзями і добре жили разом.

Det var en gang en stor og fin skog i Somalia. Midt i skogen, mellom de høyreiste trærne, lå det en grønn, vid slette, med en elv som rant igjennom. Der bodde det tre okser; en hvit okse, en svart okse og en brun okse. De var bestevenner og levde fint sammen.

Одного разу до них завітав лев. Три воли так злякалися, що зібралися разом і приготувалися битися з левом. Бо хоч лев був сильним, разом вони були сильніші за нього!

En dag fikk de besøk av en løve. De tre oksene ble så redde at de samlet seg sammen og gjorde seg klar til å sloss med løven. For selv om løven var sterk, var de *sammen*, sterkere enn ham!

— Розслабтесь, я не небезпечний,

— сказав лев і став рачки.

«Розумієте, я живу по той бік лісу, а там так самотньо й безлюдно. Хіба ми не можемо жити тут разом, дружити і піклуватися один про одного». Воли подумали, що це гарна ідея мати лева за друга, того, хто міг би захистити їх від небезпечних тварин.

«Slapp av, jeg er ikke farlig», sa løven og la seg ned på alle fire. «dere skjønner, jeg bor på den andre siden av skogen, og der er det så ensomt og øde. Kan vi ikke bo her sammen, være venner og passe på hverandre.» Oksene syntes det var en god idé å ha en løve som venn, en som kunne beskytte dem mot de farlige dyrene der ute.

Одного дня білий віл пасся, а двоє інших спали після обіду. Тоді лев підійшов до тих двох волів і обережно прошепотів їм на вухо: «Знаєте що? Білий віл такий світлий, що ввечері яскраво світиться. Небезпечні тварини десь там легко помітять його, потім придуть сюди і з'їдять усіх нас, давайте проженемо білого вола».

En dag var den hvite oxen ute på beite, mens de to andre tok seg en ettermiddagslur. Da gikk løven bort til de to oksene og forsiktig hvisket i ørene deres: «Vet dere hva? Den hvite oxen er så lys at han skinner skarpt om kvelden. De farlige dyrene der ute vil lett legge merke til ham også komme hit og spise oss alle sammen, la oss jage den hvite oxen vekk».

Коли два воли почули це, вони дуже злякалися.

«Лев правий», - сказали вони і прогнали білого вола.

Da de to oksene hørte dette, ble de veldig redde.

«Løven har rett» sa de og jaget vekk den hvite oxen».

Незабаром лев знайшов білого вола одного на березі річки і з'їв його.

Det tok ikke lang tid før løven fant den hvite oxen alene ved elvebredden og spiste han opp.

Через деякий час лев підійшов до бурого вола і прошепотів йому на вухо: "Знаєте що, чорний віл такий темний, що його добре видно при денному світлі. Усі небезпечні тварини помітять його. Потім вони прийдуть сюди і нас усіх разом з'їдять, давай проженемо його"

Etter en stund gikk løven bort til den brune oxen og hvisket i øret hans: «Du vet du hva, den svarte oxen er så mørk at han synes så godt i dagslyset. Alle de farlige dyrene der ute kommer til å legge merke til ham. Også kommer de hit og spiser oss opp alle sammen. La oss jage han bort».

Коли бурий віл почув це, він дуже злякався.

— Давай проженемо його, — сказав лев.

Бурий віл погодився на це.

Da den brune oxen hørte dette, ble han kjempe redd. «La oss jage ham bort sa løven». Dette gikk den brune oxen med på.

Незабаром лев знайшов чорного вола одного, зловив його і з'їв. Потім він повернувся і вдав, що нічого не сталося.

Det tok ikke lang tid før løven fant den sorte oxen alene, fanget ham og spiste ham. Også dro han tilbake og latet som ingenting.

Тепер бурий віл залишився наодинці з левом. І настала його черга бути з'їденим.

Nå var den brune oxen alene igjen med løven.
Og det var hans tur bli spist opp.

Лев погнався за бурим волем і зловив його, а той відбивався, як міг. Але без друзів він був недостатньо сильним, щоб боротися з левом. Лев виставив гострі пазурі й зуби й загриз вола до смерті.

Løven jaget og fanget den brune oxen, og oxen sloss tilbake alt han kunne. Men uten sine venner var han ikke sterk nok til å kunne sloss med løven. Løven tok frem de skarpe klørne og tennene og bet oxen i hjel.

Коли бурий віл зробив останній подих, він сказав:

<< Я помер не сьогодні, а того дня, коли я прогнав свого друга.>>

I det den brune oxen tok sitt aller siste åndedrag, sa han:

<<Det er ikke i dag jeg døde, men den dagen jeg jagde bort min venn.>>

Illustratør: Svetlana Voronkova
Se flere fortellinger på morsmal.no